

Predikan i Örträsk kyrka söndagen 28/11 2010.

Huvudsaklig text: Matt. 21:1-9

Övriga texter: Upp. 5:1-5; Sak. 9:9-10

Tema: Ett nåden år

Firningsdag: Första söndagen i advent

Typ av gudstjänst: Temagudstjänst

Musik:

Inledning

Vi känner väl till att det idag är första advent, kanske har vi idag tänt det första ljuset i adventsljustaken, kanske börjat tänka inför julbak, kanske har vi förberett helgen med nya gardiner, dukar eller annat som hör till.

Jag tänkte få inleda på samma sätt som kören gjort och som texterna som lästs, jag tänkte få inleda på ett välkänt sätt, med det som vi känner till.

Julen, en fest, advent en förberedelse inför den

Vårt samhälle och vi också kanske går nu in i en slags gemensam framåtlängtan, vi förbereder oss för jul, affärerna ser fram emot att intäkterna ökar, julvikarier mot att snart få mer organiserat arbetsliv, vi ska få baka, putsa och städa, vi ska i en del fall schemalägga så att vi kan fira med alla de som vi vill eller bör fira med.

Tidningarna är fulla med tips på hur man bakar, hur man förbereder, hur vi kan få till julen.

Vi ska reda ut var nu verkligen julkubban hamnade när den packades ned i fjol, hur var det nu, skulle vi ha en riktig gran eller är Kristers flickvän allergisk?

Vi ska fundera över drömjulen, finns den, vill vi ha den, hur är den för oss? Vi kan nog vara säkra på att om vi firar jul här uppe så blir den nog i alla fall vit, men blir det för kallt så att släkten inte kommer upp med flyg eller tåg?

Många måste också fundera över det som inte ingår i drömjulen: alkoholen, ensamheten, kraftlösheten som hindrar förberedelserna

(eller gör dem arbetsamma), förväntningar och löften som inte infrias.

I lördagens tidning läste jag om polisens arbete i Lycksele under en vanlig helg, de sa bland annat: ”Hade vi inte alkoholen skulle vi poliser inte ha något jobb, så krasst är det” sa en av konstaplarna.

Detta blir än mer sant under julhelgen för alla de barn, släktingar och familjer som slits sönder av framförallt alkohol, men också andra droger. I samma tidning fanns också en artikel med rubriken: ”Julens ’baksida’ en verklighet för många” där man pratade med representanter från Öppen gemenskap och Frälsingsarmén, organisationer som tydligt märker utanförskap, alkohol, ensamhet, övergivna människor etc.

Advent inför jul

Så att vi nu är samlade så kanske vi inte alla ser framåt med glädje, utan också med oro!?

Därför tänkte jag nu vi ska lämna det som vi enkelt och tydligt kan se och påminna oss om det stora som är i faggorna, och jag inleder den delen med den kanske vanligaste frasen i predikningar denna dag: ”Advent betyder ankomst” och kanske fortsätter flera än jag också på detta sätt: Det kommer av latinets ”Adventus Domini” vilket betyder ”Herrens ankomst”.

Vi väntar förstås Jesu födelse, att Gud själv blev människa, för att vi ska kunna bli gudomliggjorda, som man skulle säga i de österländska kyrkorna, i vår lutherska tradition skulle vi kanske säga att Gud blev människa för att vi ska kunna få förlåtelse för våra synder och blir rättfärdiggjorda, men i sak blir det ju detsamma.

Sakarjas jubelrop

Sakarja var en man som levde på 500-talet före Kristus, en tid då Guds folk hade haft det svårt, men nu åter fått det lättare att ha det bra. Man ha de varit bortförda som fångar i Babylon, men nu fått återvända. Man hade byggt sig nya hus, man hade fått det rätt så bra, men man hade inte slutfört återuppbyggnaden av det helt förstörda templet.

Sakarja propagerar för detta i 8 kapitel före vårt stycke, han predikar omvändelse bort ifrån att se bara på sin egen bekvämlighet och att istället göra Guds vilja, att bygga upp templet, att se till sin nästa, att vända om till Herren och Herren ska då vända sig till dem igen.

Vi kan ta emot Guds ord genom Sakarja på samma sätt, kyrkoåret börjar ju på nytt idag, och det börjar med den ”lilla fastan”, adventstidens förberedelse på Guds födelse är en fasta, då vi får avstå ifrån att göra som vi brukar, se till oss själva först och främst, och istället avstå för andras skull, av kärlek till Gud.

Sedan får vi fortsatt att leva som Sakarja manar:

Ropa ut in glädje, dotter Sion, jubla, dotter Jerusalem! Se, din konung kommer till dig. Rättfärdig är han, seger är honom given. (Sak. 9:9a)

För det är det det handlar om, inte hur mycket vi kan förbereda i julbak, i julklappar, i känslor, i lycka och julgran, utan hur mycket det betyder för dig och för mig att Jesus föddes till vår jord.

Är det något som jag hoppas att vi alla får med oss härifrån, in i adventstiden så är det just det att Jesus föddes för din skulle, för min skull, för våra grannars skulle, för våra släktingars skull, för att han älskar oss människor, för att han älskar varje människa.

Han var tvungen att födas som ett, antagligen, sött och skrynkligt litet barn, för att kunna dö i stora plågor 30 år senare, dagen innan sabbaten (långfredagen kallar vi det nu), också det för att han älskar dig, mig och alla människor, och han föddes för att kunna uppstå eftersom han är Gud, eftersom han är rättfärdig, eftersom vi behöver det för att vi inte ska dö.

Jesu födelse, vår födelse

Kanske kan det kännas lustigt att fokusera på Jesu död, nu när vi inte ens har firat hans födelse, men det är naturligt, Gud själv gör så (1 Tim. 2:9-10), Gud själv hade den avsikten från början: att Jesus

skulle födas och dö och uppstå för att vi skulle räddas genom honom.

Vad för räddning, från vad? Från julhetsen? Gud skapade oss människor till att leva i gemenskap med honom, så att han kunde ge oss godhet, glädje, kärlek, gemenskap, värme, ljus och liv, men människan valde att söka sig bort ifrån Gud, och det hon fann var det som Gud ville bespara oss: Ondskan, synden. Ondskan som möter oss i ensamheten, utanförskapet, i krig, i lidande, i förnedring, i fattigdom, i svält, i död, i våld, det som leder till att vi är skiljda ifrån Gud och då också skiljda ifrån livet och istället får syndens lön:

Romarbrevet säger:

Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre. (Rom. 6:23)

Och det är för att vi ska kunna be om förlåtelse för vår ondska, lägga av oss det vi gör som inte är enbart gott, kärleksfullt och glädjande för oss, för Gud och för andra, och ta emot förlåtelse och liv eftersom Jesus dör för vår skull, tar på sig straffet/konsekvensen av vår synd av vår ondska, alltså döden, det är därför som Jesus kom, det är därför det finns något större än pepparkaksbakning och ett julbudskap som gå utanpå att det är mysigt med alla ljus i kyrkan under adventstid och jul, ett budskap, ett hopp som dock framträder tydligt i julens och Svantekörens alla stämningsfulla sånger.

Gud tar straffet för vår synd för att vi ska få evigt liv, ett liv som börjar redan här på denna jord, och som fortsätter på andra sidan döden i Guds värme, ljus och kärlek.

En konsekvens av Adventus Domini, Herrens ankomst

Så en konsekvens av Herrens ankomst är att vi har möjlighet att ha en god relation med Gud, Jesus har gjort allt och vi kan inget lägga till till detta, vi får genom att tro att Jesu död ger mig liv, gör mig rättfärdig och helig, så att jag får leva i hans uppståndelse, vi kan inget göra mer än att leva med dessa goda konsekvenser av Jesu födelse. Vi får erbjudandet att blir Guds barn, och om vi accepterar

det som sker i vårt dop, det som sker igenom vår tro, alltså att vi då får bli barn hos Gud, ja då kan inget ändra på det.

Du kan aldrig ändra på att du är barn till dina föräldrar, lika lite kan något ändra på att du är barn till Gud.

Ytterliggare en konsekvens av Adventus Domini

Vi ska se på två ytterliggare konsekvenser av Herrens ankomst, ytterliggare två saker att beakta i vår adventsfasta, vår förberedelse inför julen.

Den första i vår text ifrån Uppenbarelseboken, där vi möter Johannes gråtande över att ingen är värdig att se in i bokrullen. Vi förstår att den innehåller något viktigt, vilket också visar sig längre fram i Uppenbarelseboken. Det är nämligen så att de rop som hörs ifrån hela vår jord, ifrån hela vårt land, och ifrån hela vår egen varelse allt för ofta: rop på fred, barmhärtighet, rättvisa, om läkedom, om mat, om omtanke, om räddning ur missbruk, ur misshandel, ur mobbing, ur förtvivlan.

De ropen som kan skaka oss som Johannes så att vi gråter och skräckslaget undrar hur eller ens om det någonsin kan finnas rättvisa?

Vi kan höra om hur våldtäkter används för att slå sönder samhällen och förstöra livet för miljontals kvinnor i Kongo, vi kan se och förstå hur missbruk förstör miljontals barns och vuxnas liv, hur girigheten efter pengar förstör vår jord, hur strävan efter makt kastar bort moralen och omtanken mot andra och gärna går över lik för att komma framåt, uppåt, vi vet hur våra äldre ibland istället för att högaktas snarare behandlas som kostsamma paket utan värdighet och medmänsklighet.

Vi kan fortsätta och tårarna kan bara bli fler och fler, och vi får gråta över vem som kan rädda oss och vår värld och våra medmänniskor, vi får ropa med människorna i evangelietexten: Hosianna vilket betyder Herre rädda oss.

Och det är just vad han kommer att göra, slutet av Sakarjatexten säger:

Rättfärdig (alltså styr över jorden med rättvisa, med godhet, med medmänsklighet) är han, seger är honom given...

Krigets vapen skall förintas. Han skall förkunna fred för folken, och hans välde skall nå från hav till hav, från floden till världens ände. (Sak. 9:9-10)

Tredje konsekvensen av Adventus Domini, Herrens ankomst

Får Jesus låna din åsna? Jesus är inget som vi kan ägna oss åt som en intellektuell övning på lediga stunder, Jesus är lika verklig i dag som då han vandrade omkring i Israel för 2000 år sedan, lika veklig som den dag han skrikande föddes i Betlehem av Maria, och framförallt är du, är jag, lika viktig som någonsin någon varit för Jesus.

Det viktigaste han vill det har vi redan nämnt, han vill rädda oss ifrån döden.

Men sedan vill han låna din åsna, han vill låna dig. I texten då han rider in i Jerusalem så börjar han utan åsna, han skickar några lärjungar före sig för att ta reda på en åsna, han vet att någon kan ha åsikter och säger att de ska säga till dem: "Herren behöver dem, men han ska strax skicka tillbaka dem" (vi vet från andra evangelier att människor också ifrågasatte att de tog åsnan).

Och utan denna åsna, som någon nu ställde till förfogande så hade profetian inte blivit så uppfylld, tänk om det hade varit tvungen att stå:

Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas, eller tja det var ingen som lånade ut en åsna så ingen fattade vem som kom så det hände inget märkvärdigt egentligen, men nästa gång så ska ni få se på annat!

Gud vill använda oss, Gud vill hjälpa hela världen med den kraft som han ger dig, som han ger mig. Han har gett oss olika gåvor, olika åsnor, en del har fått tjocka plånböcker/välfyllda madrasser

eller bankkonton som vi ska hjälpa till med, en del har fått tid, platser, talanger etc som Gud behöver, som Gud kallar oss att använda för att sprida evangeliets ljus till hela världen, för att sprida kärleken och julens glädje till alla människor.

Det kan vara svårt att våga, är det någon som tänkt på vad för händelse som kommer just efter detta som vi läste? Det är när Jesus rensar ut de som vanhelgar i templet, de som gör templet till någon slags oheligt köpcentrum. De enda som där vågar ropa om Hosianna tycks vara barnen, de som inte har förstånd att frukta människor mer än Gud, eller kanske de enda som har förstånd nog att frukta och tjäna Gud mer än människor.

Inte så underligt att Jesus framställer dem som ett föredöme hur vi alla ska vara för att tjäna Guds rike.

Avslutning

En god stund har nu ägnats åt att sätta oss in i tre aspekter av Adventus Domini, Herrens ankomst.

1. Gud blir människa för att du och jag och alla människor ska räddas genom Jesu död och uppståndelse från döden till ett evigt liv.
2. Gud blev människa för att slutligen rättvisan, rättfärdigheten, godheten och kärleken ska råda.
3. Gud blev människa för att tjäna mänskligheten och vill använda dig och mig genom att ge oss kraft, resurser etc för att tjäna.

Vi får bli stilla en stund och reflektera och be över detta och samtidigt be att Guds Ande låter det landa i vårt eget hjärta och liv som han vill att vi ska bära med oss in i adventstiden.

Amen